

ikke med bedre Ret, fratage den, som han er berettiget til ved Vacance at erholde. Hvad det Spørgsmaal angaaer, hvorledes man kan formulere det Undringsforslag, hvorom her er Tale saaledes, at det bliver aldeles klart, maa den høitærede Finantsminister have misforstaaet mig, naar han har troet, at der kunde opstaae den mindste Banfælighed ved den Naade, hvorpaa jeg meente, at det skulde formuleres. Han har antaget, at det, efter mig, blot skulde siges, at Bedkommende skulde holdes skadesløs, men jeg har nævnt, at den, som hidtil er berettiget til høiere Løn, skal holdes skadesløs paa den Naade, som er anført i § 5, og saa skulde man tilføie, at samme Ret tilkom ogsaa den, som havde lovlig Gjæmme til at oprykke i en høiere Gage, naar Vacance indtraadte. Jeg troer, at dette vil være aldeles klart, men, er det det ikke, saa er det Noget, der nærmere kan ventileres, men det er vist ikke nogen Grund til at opgibe dette Forslag, hvis man forresten billiger det. Jeg troer, at der ikke vil være den allermindste Betænkelse ved at gaae ind paa det almindelige Princip, thi det almindelige Princip er ikke andet, end hvad Retfærdighed ligefrem tilliger. Naar den ærede Ordfører har meent, at dette ogsaa maatte gjælde Alderstillægene, saa troer jeg, at det er ganske rigtigt, thi det følger saa aldeles af den under Spørgsmaal værende Lovs Bestemmelser, saaledes som de ere vedtagne om Alderstillæg, at Bedkommende have aldeles ligesaa stor Ret til Alderstillæg som til sin øvrige Løn, og det synes at komme i den allerførste Strid med de Grundfætninger, som ere udtalte for Alderstillægene, at man vil have dem, for at stikke Embedsmænd en bedre Subsiscent paa hans gamle Dage, dersom man finder, at man kan tage det fra ham igjen, naar man finder for godt. Han har ogsaa opkastet det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes, naar den, som er i et saadant Embede og er berettiget til ved Vacance at indtræde i en høiere Gage, forflyttes. Men det er aabenbart, at, naar han forflyttes, træder han ud af den Stilling, hvori han tidligere stod. En saadan Forflyttelse kan heller ikke paalægges ham, uden at han deri var enig, og, vilde han ikke forflyttes, maatte han, hvis han af-

stedigedes, komme paa Pension; det er Noget, som Grundloven fastsætter, og deri maa han finde sig. Men deraf følger ingenting, at han skulde finde sig i, at han, uagtet han ikke afskediges, uagtet Staten vil beholde ham paa sin Post, skulde blive der paa ringere Vilkaar, end dem, hvorunder han er ansat. Hvorledes der skal forholdes i de specielle Tilfælde med Controlleurerne, forekommer mig ikke at kunne være Gjenstand for denne Lov, og jeg tør aldeles ingen bestemt Mening have derom, saalænge det ikke er klarere for mig; det forekommer mig, at den oplæste Bestilling er ganske singulair, forsaavidt der nemlig staaer: „indtil anderledes tilsagt vorder“. Dersom det i Virkeligheden var Meningen deraf at have det, der ivoerigt var tilsagt Embedsmænd og gjøre det ganske precairt, saa forekommer det mig, at man ligesaa godt kunde nedsætte den Løn, som han for Diebliffet har, som betage ham den fremtidige Forhøielse, fordi det hedder: „indtil anderledes tilsagt vorder“. Det gjælder om Alt, hvad der er ham tilsagt. Det staaer forresten ikke i nogen mig bekjendt Bestilling, naar man tager bemeldte Passus bort, meget let lade sig fortolke ligesaa vel til de omhandlede Embedsmænds Fordeel som til deres Skade. Men, naar nu Sagen virkelig er uklar, saa forekommer det mig, at det taser for, at Regjeringen ikke tør udsætte sig for at gjøre disse Embedsmænd Uret ved at afskorte dem Noget af det, som de have en saa rimelig Fordring paa, som det, hvorom her er Spørgsmaal. Jeg agter derfor at stemme for det Forslag, som er gjort af den ærede Viceformand. Jeg kan vel ikke antage, at det, saaledes som det er formuleret, i denne Stikkelse kan optages i Loven, men, hvis det forresten skulde gaae igjennem, saa er man jo berettiget til at omdanne det i Mellemtiden imellem 2den og 3die Behandling; da har man allerede nu erfaret Thingets Erkjendelse af Principets Retfærdighed. — Hvad det andet Undringsforslag angaaer, som er filliet ved § 7, da har den høitærede Finantsminister meent, at den Argumentation, som han har hentet fra Pensionsberettigelsen, maatte saameget mere være gjældende mod mig, som